Dosarul nr.3-121/2024

Republica Moldova
H O T Ă R Î R E
În numele Legii

29 mai 2025 *****

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac
Grefier Aliona Busuioc

examinînd în şedinţă de judecată publică acțiunea depusă de SRL ”Ceeportex-Nord” împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova și Biroului Vamal Centru privind contestarea actelor administrative și compensarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T :

Argumentele participanţilor la proces.

La data de 22.01.2024 reclamantul SRL ”Ceeportex-Nord”, în persoana administratorului Dascalciuc Elena, a înaintat acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Centru privind anularea deciziei de regularizare nr. 2396 din 29.11.2023 emise de către Biroul Vamal Centru şi anularea actului de inspecţie aferent declaraţiei vamale nr.2070/96940 din 11.09.2023, în partea ce ţine de neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei nr.1 de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit ”.

În motivarea acțiunii a menționat că, cu referire la termenul de adresare în instanţa de judecată indică că la data de 15.09.2023, în adresa Serviciului Vamal a fost înaintată cererea prealabilă nr. de intrare Serviciul Vamal 25898, prin care s-a solicitat anularea actului de inspecţie aferent declaraţiei vamale nr.2070196940 din 11.09.2023, în partea ce ţine de neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei nr.1 de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit”.

Ulterior, drept urmare a recepţionării deciziei de regularizare nr.2396 din 29.11.2023, la data de 05.12.2023 în adresa Serviciului Vamal a fost înaintată cererea prealabilă nr. de intrare Serviciul Vamal 35615.

Astfel, drept urmare a examinării superficiale a cererii prealabile precitate, de către Serviciul Vamal la data de 04.01.2024 a fost emis răspunsul 28/11-191, prin care cererile prealabile s-au respins, fiind indicat în răspunsul dat, argumente declarative, care nu pot duce la menţinerea actelor administrative ilegale şi nemotivate.

Răspunsul precitat a fost recepţionat de către SRL „Ceeportex-Nord” la data de 17.01.2024.

Respectiv, prezenta cerere de chemare în judecată privind anularea actului de inspecţie aferent declaraţiei vamale nr.2070196940 din 11.09.2023, în partea ce ţine de neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei nr. l de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit” şi anularea deciziei de regularizare nr. 2396 din 29.11.2023 emisă de către Biroul Vamal Centru, este depusă în termen.

În partea ce ţine de fondul cauzei, menţionează că, la data de 29.11.2023 de către Biroul Vamal Centru a fost întocmită decizia de regularizare nr.2396, motivele întocmirii fiind indicat pct. 3 lit.i) din

Ordinul Serviciului Vamal nr. 333-0 din 31.07.2014 cu privire la formularul, modul de completare şi utilizare a Deciziei de regularizare: „apariţia obligaţiei vamale ca rezultat al încheierii opţiunii de amânarea a determinării valorii în vamă ”.

În acest sens, SRL „Ceeportex-Nord” contestă decizia de regularizare precitată şi actul de inspecţie aferent declaraţiei vamale nr.***** din 11.09.2023, în partea ce ţine de neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei nr.1 de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit” şi deoarece acestea au fost emise contrar prevederilor legislaţiei în vigoare, nefiind luate în considerare multitudinea actelor prezentate organului vamal ce confirmă fără echivoc valoarea în vamă declarată de către SRL „Ceeportex-Nord”.

Astfel, menţionează că, la data de 11.09.2023 de către SRL „Ceeportex-Nord” a fost depusă declaraţia vamală nr. *****.

Atrage atenţia instanţei de judecată că, reieşind din menţiunile actului de inspecţie aferent declaraţiei vamale precitate, funcţionarii vamali din cadrul Biroului Vamal Centru, în mod abuziv şi ilegal nu au acceptat valoarea în vamă declarată de către SRL „Ceeportex-Nord”, fiind majorată valoarea în vamă a mărfurilor după cum este indicat în actul de inspecţie cu: „Art. 1-72.52 lei/kg., 2-72,25 lei/kg, 3-80,00 lei/kg, 4-72,25 lei/kg, 5-50,00 lei/mtk, 6-72,25 lei/kg, 8-65,00 lei/kg”.

Adică, legiuitorul conform art. 172 alin.(4) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380-XIII din 20.11.97, explicit a indicat „determinată de autoritatea vamală”, fiind evident că după neacceptarea valorii în vamă declarate în baza metodei 1 de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit”, organul vamal deja a determinat/majorat valoarea în vamă a mărfurilor declarate prin indicarea sumei majorate pentru fiecare articol.

În acest sens, urmează a fi de menţionat că, neacceptarea valorii în vamă declarate în baza metodei 1 de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit”, este una ilegală şi nemotivată. Or, actele aferente tranzacţiei de import din speţă confirmă fără echivoc, valoare în vamă declarată în baza metodei 1 de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit” şi anume:

1. Contractul de vânzare-cumpărare nr.8/2023 din 01.09.2023, în care este expres indicat în art.l: „scopul contractului constă în vânzarea şi cumpărarea, îmbrăcămintei, încălţămintei şi alte mărfuri second hand, numită în continuare „ marfă uzată ”, la preţurile indicate în Pricelist-uri și Invoice, valabile la data procurării, în care va fi indicat numărul şi data prezentului contract”. La fel în art. 4 al contractului precitat este menţionat: „preţurile se vor aduce la cunoştinţă cumpărătorului, conform Pricelist-urile și Invoice, care periodic vor fi modificate. Precelist-urile și Invoice vor fi parte componentă a contractului”. Conform art. 4.2. din contract: „preţul final al mărfurilor va fi considerat cel indicat în Invoice prezentat organului vamal al Republicii Moldova în care va fi indicat numărul şi data prezentului contract ”.
2. La rândul său, atât în invoice nr.6697 din 04.09.2023 sunt respectate prevederile contractului susmenţionat, în care se face menţiunea: „kauvertrag Nr. 08/2023 dt. 01.09.2023”.
3. La fel, în Pricelist se face menţiunea: „kauvertrag Nr.08/2023 din 01.09.2023”, ceea ce denotă cu certitudine ilegalitatea neacceptării valorii în vamă declarate de către SRL „Ceeportex-Nord”.
4. Totodată, urmează a fi de menţionat că preţurile indicate în pricelist coincid cu preţurile din invoice nr. 6697 din 04.09.2023. Prin urmare rămâne neclar, care au fost motivele neacceptării valorii în vamaă declarate de către SRL „Ceeportex-Nord”.
5. Factura nr.709 din 08.09.2023 prin care se confirmă suma achitată de către SRL „Ceeportex-Nord” către SRL „Valex Expediţie” drept cheltuieli de transport;
6. Certificatul de dezinfecţie, în care este indicată cantitatea de 18.086,04 kg;
7. Certificate de calitate;
8. Act de verificare între cumpărător şi importator, în care se regăseşte invoice-ul nr. 6697 din 04.09.2023 şi coincide suma de 33.609,73 euro, fiind aplicată ştampila exportatorului;
9. CMR nr.0000490/1 în care este indicată cantitatea de 18.086,04 kg;
10. Declaraţia vamală a ţării de export, care la fel face referire la cantitatea de 18.086,04 kg;

Astfel SRL „Ceeportex-Nord” a prezentat Biroului vamal Centru că deţine şi a anexat la cerere prealabilă nr. de intrare Serviciul vamal 25898 din 15.09.2023 toate actele necesare ce confirmă valoarea

în vamă declarată în baza metodei 1, în speţă cu certitudine fiind impusă necesitatea anulării actului de inspecţie contestat.

Insă, necătând la acest fapt (prezentarea tuturor actelor ce confirmă fără echivoc valoarea în vamă declarată) biroul Vamal Centru a refuzat să valideze declaraţia vamală cu metoda 1 şi a întocmit decizia de regularizare nr.25898 din 15.09.2023 invocând unele motive neargumentate şi care nu pot duce la majorarea valorii în vamă a mărfurilor declarate, acţiune/inacţiune ce duce la încălcarea drepturilor SRL „Ceeportex-Nord", contrar prevederilor art. 11 lit. b) Cod Vamal.

Atrage atenţia instanţei de judecată că argumentul Biroului vamal Centru precum că: „în urma examinării actelor prezentate şi verificarea corectitudinii determinării valorii în vamă, cu accesarea datelor din Portalul SV s-au stabilit riscuri potenţiale și anume pct.32 lit.b) din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă (HG nr. 974 din 15.08.17)", este unul sub orice critică, deoarece potrivit pct. 32 lit. b) din Regulamentul precitat, în cazul în care valoarea în vamă declarată este stabilită în baza metodei valorii de tranzacţie, organul vamal verifică declaraţia vamală şi documentele de însoţire prezentate, luând în considerare următoarele aspecte: descrierea în detaliu a mărfurilor şi fără echivoc, cu prezentarea datelor suficiente în acest sens, inclusiv specificarea mărcii comerciale, în cazul existenţei acesteia.

Or, prin indicarea acestui argument declarativ în actul de inspecţie este evident că funcţionarii vamali din cadrul Biroului Vamal Centru nu au respectat prevederile art. 185 alin. (l) din Codul Vamal, deoarece descrierea în detaliu a mărfurilor şi fără echivoc se regăseşte într-un şir de acte aferente tranzacţiei şi anume: invoice nr. 6697 din 04.09.2023; pricelist care au fost prezentat Biroului Vamal Centru.

Mai mult ca atât, urmează a fi de menţionat că în invoice nr. 6697 din 04.09.2023, este indicat atât numărul contractului, cât şi se face referire la faptul că calitatea mărfurilor este indicată în pricelist.

La rândul său în pricelist este indicată calitatea mărfurilor şi numărul contractului, fiind evidentă legătura directă a tuturor actelor prezentate Biroului Vamal Centru.

La fel, menționează că, potrivit pct.9 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.974/2016: „în sensul prezentului punct, aşa-zisele neconcordanţe sau nereguli indicate de către Biroul Vamal Centru se combat cu probe directe şi, respectiv nu sunt prezenţi în constatarea cărorva nereguli, iar careva riscuri gestionate de către Serviciul Vamal nu au fost invocate de către Biroul Vamal Centru.

Ilegalitatea actelor administrative contestate se denotă şi din faptul că în actul de inspecţie a fost indicat că în vederea confirmării valorii în vamă declarate se solicită să se prezinte următoarele acte/informaţii: contractul de vânzare-cumpărare şi acordurile adiţionale la el în original; orice acord posibil între vânzător şi cumpărător care afectează valoarea în vamă a mărfurilor; oferta de preţ, pricelist, catalog comercial; corespondenţa comercială purtată în vederea încheierii şi negocierii preţului; act de verificare cu exportatorul; comanda de livrare; declaraţia vamală a ţării de export ce indică valoarea de export; alte documente şi informaţii care sunt în măsura să dovedească realitatea valorii anunţate.

Astfel, atrage atenţia că, sunt prezenţi din nou în situaţia nerespectării prevederilor art.185 alin. (l) lit. a) din Codul Vamal, deoarece contractul de vânzare-cumpărare nr. 8/2023 din 01.09.2023 şi traducerea acestuia a fost prezentat la declaraţia vamală, fiind indicat acesta şi în borderoul documentelor ataşate. Careva acorduri adiţionale nu sunt, deoarece acesta a fost încheiat la data de 01.09.2023, iar originalul acestuia nicidecum nu poate influenţa în careva măsură valoarea în vamă declarată de către SRL „Ceeportex-Nord".

Careva acord între vânzător şi cumpărător care afectează valoarea în vamă a mărfurilor nu există, iar organul vamal nicidecum nu poate impune agentul economic să încheie astfel de acorduri.

De către funcţionarul vamal s-a solicitat oferta de preţ, pricelist, catalog comercial. În acest sens urmează a fi de menţionat că, probabil funcţionarul vamal nici nu s-a uitat în actele anexate la declaraţia vamală, deoarece în borderoul actelor ataşate sub codul 099 figurează pricelist. Astfel, indică partea reclamantă că sunt prezenţi iarăşi în situaţia comiterii ilegalităţilor de către funcţionarii din cadrul Biroului Vamal Centru. Mai mult ca atât, reiterează că în pricelist este indicată calitatea mărfurilor şi numărul contractului, fiind evidentă legătura directă a tuturor actelor prezentate.

Referitor la corespondenţa comercială purtată în vederea încheierii şi negocierii preţului, atrage atenţia că reprezentantul exportatorului este vorbitor de limbă rusă, respectiv toate discuţiile în vederea încheierii şi negocierii preţului, sunt purtate la telefon. Iar, legislaţia vamală aplicabilă speţei nu prevede expres forma corespondenţei purtate, respectiv corespondenţa prin telefon nu este contrară legislaţie şi acest fapt nicidecum nu poate duce la majorarea valorii în vamă.

O altă solicitare abuzivă este prezentarea actului de verificare cu exportatorul, la acest capitol menţionează că, iarăşi funcţionarul vamal a dat dovadă de iresponsabilitate faţă de atribuţiile funcţionale. Or, prin simpla examinare a contractului se observă că acesta este din data de 01.09.2023, adică cu 10 zile înainte de depunerea declaraţiei vamale. Respectiv, această tranzacţie este prima întru executarea contractului precitat, fiind evident că careva act de verificare nu poate exista deoarece la data de 11.09.2023 încă nu a avut loc achitarea, fiind înaintată doar o dispoziţie de plată nr.6697 din 04.09.2023.

S-a solicitat prezentarea comenzii de livrare, care *de facto* nu există deoarece după cum a fost menţionat mai sus, discuţiile în vederea încheierii şi negocierii preţului, sunt purtate la telefon, iar în urma acestor discuţii se emite invoice şi se înaintează dispoziţia de plată.

La fel, atrage atenţia că, de către funcţionarul vamal s-a solicitat prezentarea declaraţiei vamale a ţării de export ce indică valoarea de export, pe când *de facto* aceasta a fost prezentată, iar forma în care această este emisă deja nu ţine de competenţa SRL „Ceeportex-Nord”, ci de competenţa organelor vamale ale Germaniei.

În aceeaşi ordine de idei, urmează a fi de menţionat că, s-a solicitat prezentarea altor documente şi informaţii care sunt în măsura să dovedească realitatea valorii anunţate, nefiind indicat concret care acte şi care act normativ prevede lista exhaustivă a acestor acte, fiind în imposibilitate de a execută o astfel de cerinţă incertă, deoarece toate actele aferente tranzacţiei au fost prezentate Biroului Vamal Centru.

Prin urmare, probabil, cunoaşterea legislaţiei vamale şi Codului Adminstrativ la nivel scăzut a şi generat emiterea actului de inspecţie contestat şi deciziei de regularizare nr. 2396 din 29.11.2023, fiind impusă necesitatea anulării acestora, deoarece actele aferente tranzacţiei de import din speţă confirmă fără echivoc, valoare în vamă declarată în baza metodei 1 de determinarea valorii în vamă.

În actul de inspecţie se indică: „la art. 4 se menţionează despre preţul redus oferit cumpărătorului ce va fi indicat în actele comerciale (pricelist şi invoice) care periodic pot fi modificate şi totodată fiind parte componentă a contractului încheiat. Prin urmare, analizând actele comerciale: pricelist şi invoice nu specifică reducerea comercială sau preţul de bază de la care a fost negociată reducerea comercială. Totodată la art.4 se menţionează condiţia stabilirii preţurilor mărfurilor reieşînd din uzura şi favorizările/ reducerile cumpărătorului fiind condiţionate de volumul/cantitatea de marfă procurată sau ce urmează a fi procurată; Invoice comercial ce însoţeşte marfa importată nu indică informaţii cu referire la reducerea comercială acordată, totodată nu expune informaţii cu referire la cererea depusă de cumpărător şi acceptată vânzător baza căreia se face livrarea pentru marfa indicată în invoice. La fel şi pricelist-ul nu include informaţii cu referire la reducerea comercială acordată sau care este preţul de bază de la care a fost negociată reducerea şi care este ponderea acestei reduceri comericale.

Astfel, atrage atenţia că, Biroul Vamal Centru interpretează greşit prevederile pct.57 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.974 din 15.08.2016, deoarece conform contractului preţul final din invoice este deja cu reducere.

Iar, SRL „Ceeportex-Nord” nu a cerut minimizarea preţului din invoice reieşind din careva reducere şi declaraţia vamală a fost depusă cu preţul din invoice indicat de către exportator, fiind prezenţi în situaţia în care prevederile pct. 57 din Regulament nu se aplică la caz.

La fel, potrivit menţiunilor din actul de inspecţie: „preţul redus se acordă condiţionat la o cantitate de marfă, care la momentul importului încă nu este îndeplinită, clauzele respective nu pot fi luate în considerare în vederea determinării valorii în vamă”, un argument neîntemeiat, deoarece 300 000 de kg, nu este o condiţie ci un rezultat. Or, în art. 4 a contractului este expres indicat „întrucât”.

Respectiv prevederile art.11 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 1380/1997 cu privire la tariful vamal, invocate în actul de inspecţie sunt inaplicabile speţei.

Argumentul din actul de inspecţie precum că:„Potrivit datelor din invoice nr. 6697 din 04.09.2023 fac trimitere la un alt contract şi anume: nr. 08/2023 din 01.09.2023, care însă nu s-a prezentat; Lista de preţuri din 01.09.2023 deasemenea face trimitere la contractul nr.08/2023 din 01.09.2023, care însă nu s-a prezentat", este unul sub orice critică deoarece conform borderoului declaraţiei vamale, sub codul 001 este indicat anume acest contract, care a fost prezentat odată cu depunerea declaraţiei vamale.

Referitor la faptul că în declaraţia vamală a fost indicat condiţia de livrare EXW, atrage atenţia că potrivit art.8 din contractul de vânzare-cumpărare nr.11/2022 din 10.11.2022: „marfa este recepţionată la depozitul cumpărătorului de reprezentantul acestuia ", ceea ce este conform şi condiţiei de livrare EXW indicată în declaraţia vamală, în aceeaşi ordine de idei, mai mult ca atât, cu toate că condiţia de livrare în declaraţia vamală a fost indicată conform contractului de vânzare-cumpărare, acest fapt nicidecum nu poate duce la majorarea valorii în vamă a mărfurilor propriu-zise, ci doar la majorarea cheltuielilor de transport, iar Biroul Vamal Centru nu a avut obiecţii la declararea cheltuielilor de transport.

În partea ce ţine de argumentul invocat în actul de inspecţie precum că:„ Necorespunderea termenului de plată, potrivit invoice nr. 6697 din 04.09.2023 - 30 zile, iar potrivit contractului nr.8/2023 din 01.09.2023 pct.10 - în decurs de 90 zile din data livrării", menţionează reclamantul că iarăşi este în situaţia examinării superficiale a materialelor speţei, deoarece în art. 10 din contractul de vânzare-cumpărare, este indicat:„Cumpărătorul achită marfa conform facturii (Invoice) cu un termen de până la 90 de zile după data livrării. Achitarea mărfii livrate se efectuează în euro "şi nicidecum nu este indicat „în decurs de 90 zile de la data livrării". Or, 30 de zile indicate în invoice se încadrează în termenul „de până la 90 zile", respectiv careva neconcordanţe nu există.

Cu referire la faptul că: „nu au fost prezentate facturi fiscale de realizare a mărfii ce ar conţine informaţii conform descrierii articolelor după cod de identificare menţionate în invoice comercial prezentat pentru a putea compara mărfurile sub aspectul valorii în vamă", reiterează că monitorizarea veniturilor pe teritoriul Republicii Moldova nu ţine de competenţa organului vamal, ci de competenţa Inspectoratului Fiscal. Respectiv, facturile fiscale de realizarea mărfurilor pe teritoriul Republicii Moldova nu pot într-un mod sau altul influenţa valoarea în vamă declarată de către agenţii economici.

Un alt argument neîntemeiat ce se regăseşte în actul de inspecţie este că: „Actul de verificare prezentat nu reprezintă document cu referire la decontările reciproce intre părţile participante la tranzacţie". În acest sens menţionează că, prin simpla examinare a contractului se observă că acesta este din data de 01.09.2023 (adică cu 10 zile înainte de depunerea declaraţiei vamale), respectiv această tranzacţie este prima întru executarea contractului precitat, fiind evident că careva act de verificare nu poate exista deoarece la data de 11.09.2023 încă nu a avut loc achitarea, fiind înaintată doar o dispoziţie de plată nr. 6697 din 04.09.2023.

Cu referire la argumentul din actul de inspecţie şi anume: „În acelaşi timp nu au fost prezentate toate actele solicitate şi anume: corespondenţa comercială care ar demonstra procesul de negociere şi stabilire a preţurilor, oferta de preţ de la producător/vânzător pe întregul asortiment de marfa ce conţine informaţii cu referire la condiţiile comerciale agreate, inclusiv informaţii cu referire la ponderea reducerii comerciale acordate", reiterează că reprezentantul exportatorului este vorbitor de limbă rusă, respectiv toate discuţiile în vederea încheierii şi negocierii preţului sunt purtate la telefon. Iar, legislaţia vamală aplicabilă speţei nu prevede expres forma corespondenţei purtate, respectiv corespondenţa prin telefon nu este contrară legislaţie şi acest fapt nicidecum nu poate duce la majorarea valorii în vamă.

În partea ce ţine de oferta de preţ, conform borderoului declaraţiei vamale a fost prezentat Pricelist-ul în care se face menţiunea: „kauvertrag Nr.08/2023 dt.01.09.2023", ceea ce denotă cu certitudine ilegalitate neacceptării valorii în vamă declarate de către SRL „Ceeportex-Nord".

Astfel, argumentele neîntemeiate, ilegale şi solicitările abuzive ale funcţionarilor vamali din cadrul Biroului Vamal Centru vin în contradicţie cu prevederile art. 118 alin. (l) şi alin. (2) lit. a), lit. b) li alin. (3) din Codul Administrativ.

Prin urmare, aşa zisele argumente sus-indicate, inventate de către funcţionarii vamali din cadrul Biroului Vamal Centru sunt ilegale, abuzive şi se combat atât cu legislaţia aplicabilă speţei, cât şi cu actele veridice prezentate la depunerea declaraţiei vamale, ce confirmă cu certitudine valoarea în vamă declarată de către SRL „Ceeportex- Nord".

La fel, menţionează că, în speţă, Biroul Vamal Centru şi-a exercitat dreptul discreţionar depăşind limitele legale şi evident că contrar scopului pentru care le-a fost atribuit.

Altfel spus, autoritatea publică, de fapt, nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreţionar. Iar, acţiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreţionară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile articolului 137 alin. (1) Cod administrativ. Prin urmare, în speţă Biroul Vamal Centru era obligat prin lege să-şi exercite discreţia, dar fără erori discreţionare.

În susținerea poziției sale, reclamantul subliniază prevederile art. art. 21 alin. (1), 23, 28 alin. (1) Cod administrativ.

Astfel, reclamantul atrage atenţia că, în speţă sunt prezenţi în situaţia hărţuirii intenţionate a agentului economic SRL „Ceeportex-Nord", fiind încălcate grav prevederile Codului Administrativ, Codului Vamal, prin refuzul ilegal şi nemotivat de a valida declaraţia vamală cu valoarea în vamă declarată de către SRL „Ceeportex-Nord" şi prin înaintarea unor solicitări ilegale de a prezenta acte suplimentare, cu toate că toate actele prezentate confirmă fără echivoc valoarea în vamă declarată de către SRL „Ceeportex-Nord".

Solicită partea reclamantă examinarea prezentei cereri de chemare în judecată; anularea actului administrativ - deciziei de regularizare nr. 2396 din 29.11.2023 emisă de către Biroul Vamal Centru, ca fiind una ilegală şi nemotivată, cu restituirea drepturilor de import achitate suplimentar; anularea actului administrativ - actului de inspecţie aferent declaraţiei vamale nr. ***** din 11.09.2023, în partea ce ţine de neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei nr. 1 de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit", ca fiind unul ilegal şi nemotivat; anularea răspunsului Serviciului Vamal nr. 28/11-191 din 04.01.2024; repararea cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului SRL "Ceeportex-Nord", avocat în bază de mandat Vitalie Toma, a pledat pentru admiterea integrală a acțiunii.

În referință pîrîtul Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru nu a recunoscut pretențiile reclamantului din cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată. Motivele de fapt și de drept se regăsesc în referință. (f.d. 37-43).

În ședințele de judecată reprezentantul pârâtului Serviciul Vamal al Republicii Moldova, reprezentant în bază de procură Barcar Cătălina, a susținut motivele de fapt și de drept din referința înaintată, nu a recunoscut pretențiile reclamantului din cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanţei de judecată.

Audiind explicațiile participanților prezenți la proces, analizând piesele dosarului prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă prin coraportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce ţin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară şi nu contravine principiilor prezentului cod.

Potrivit art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În acord cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169–171.

În concordanță cu art. 206 din Codul administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei cînd se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În concordanță cu art. 218 din Codul administrativ, examinarea şi soluţionarea în fond a acţiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii:

a) examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în şedinţă publică, iar în cazuri de excepţie stabilite de lege – în şedinţă închisă. Participanţii la proces se citează; în citaţie se comunică locul, data şi ora şedinţei. Dacă participanţii la proces convin de comun acord, examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă;

b) instanţa de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acţiunii în contencios administrativ, numai dacă participanţii la proces justifică şi probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanţă;

c) participanţii la proces care s-au prezentat cel puţin o dată în şedinţa de judecată pe parcursul examinării acţiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acţiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citaţiei pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară;

d) neprezentarea la şedinţa de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanţilor şi/sau a reprezentanţilor lor nu împiedică soluţionarea acţiunii în contenciosul administrativ.

Conform art. 219 din Codul administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

Conform art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Materialele cauzei atestă că, la data de 11.09.2023, de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova, a fost întocmit actul de inspecție aferent declarației vamale nr. 2070196940 din 11.09.2023 (f.d. 12 dosar administrativ).

Subsecvent, reclamantul nefiind de acord cu actul de inspecție aferent declarației vamale nr.2070196940 din 11.09.2023, la data de 14.09.2024 s-a adresat cu o cerere în adresa pârâtului (f.d. 13 dosar administrativ).

Ulterior, la data de 29.11.2023, de către Biroul Vamal Centru al RM, a fost emisă decizia de regularizare nr. 2396, prin care s-a decis ca suma obligației vamale calculate spre încasare – 220 935,57 lei (f.d. 12-15)

Nefiind de acord cu decizia de regulazire nr. 2396 din 29.11.2023, reclamantul SRL ”Ceeportex-Nord”a înaintat cerere de contestare în adresa pârâtului, solicitînd anularea acesteia.

Prin răspunsul nr. 28/11-191 din 04.01.2014, Serviciul Vamal a respins pretențiile reclamantului înaintate prin cererea prealabilă ca fiind neîntemeiate (f.d. 21-24).

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor sale legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni, în special a exercitat calea extrajudiciară de tranșare a litigiului și s-a încadrat în termenul legal, de altfel, temeiuri de inadmisibilitate regăsite la art. 207 din Codul administrativ nu au fost identificate.

Pe substanța pretențiilor reclamantului se învederează următoarele:

În concordanță cu art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu art. 16 din Codul administrativ, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Potrivit art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 18, 19, 20 din Codul administrativ, Interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii. Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative. Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care

decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 30 din Codul administrativ, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În concordanță cu art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Potrivit art. 32 din Codul administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încât participanţii să poată înţelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuţia unui participant, acestuia i se comunică neîntîrziat, într-un limbaj clar şi uşor de înţeles, acţiunile care trebuie întreprinse. În condiţiile legii, autorităţile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

În conformitate cu art. 38 din Codul administrativ, înaintea fiecărei decizii judecătoreşti pe fond, participanţilor la proces li se oferă posibilitatea de a-şi expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă de judecată independentă, imparţială şi instituită prin lege. În acest scop, instanţa de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege şi să asigure desfăşurarea cu celeritate a procesului.

În corespundere cu art. 94 din Codul administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

Potrivit art. 118 din Codul administrativ, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

În acord cu art. 120 din Codul administrativ, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă:

a) numele/denumirea autorităţii publice care a emis actul administrativ;

b) numele colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ;

c) numele destinatarului actului administrativ;

d) data la care a fost emis actul administrativ;

e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ);

f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ;

g) decizia cu privire la cheltuieli;

h) informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac;

i) semnătura colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ.

Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. b) şi i), în cazul unui act administrativ individual scris emis în mod automatizat, pot lipsi datele despre nume şi semnătură. Pentru indicarea conţinutului pot fi utilizate semne-cheie dacă, în baza explicaţiilor făcute în acest sens, persoana căreia îi este destinat actul administrativ sau care este afectată de acesta poate recunoaşte clar conţinutul actului administrativ.

Potrivit art. 137 din Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Daca autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale.

Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Conform art. 127^{2} alin. (2) lit. a) Cod vamal, la introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal, obligaţia vamală apare în cazurile cînd: mărfurile pasibile de drepturi de import sînt puse în liberă circulaţie.

Conform pct. 50 din Hotărârea de Guvern pentru aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor nr. 974 din 15.08.2016, în cazul în care, în urma întreprinderii acţiunilor vizate la pct.48, valoarea în vamă declarată nu se demonstrează, organul vamal stabileşte valoarea în vamă cu caracter definitiv în baza informaţiilor deţinute, cu informarea declarantului prin actul de inspecţie. În situaţia prevăzută la alineatul unu din prezentul punct, organul vamal întocmeşte decizia de regularizare potrivit prevederilor art.127^{13} din Codul vamal, cu încasarea în totalitate ori în parte a garanţiei suficiente constituite.

Conform art. 179 alin. (1) Cod vamal, declaraţia vamală, care se depune la organul vamal, trebuie să fie însoţită de toate documentele necesare vămuirii.

Coroborând dispozițiile legale invocate cu probele administrate în cauză, instanța de judecată atrage atenția că, la data de 11.09.2023 SRL ”Ceeportex-Nord” a depus declarația vamală nr. 2070 I 96940, marfă – îmbrăcăminte și articole de îmbrăcăminte purtată sau uzată în asortiment; încălțăminte purtată sau uzată în asortiment: acoperămintele pentru cap purtate sau uzate și articole purtate sau uzate mix pentru casă, importate din Germania, cu aceeași țară de origine (f.d. 2-5 dosar administrativ).

Potrivit prevederilor art.29 din Hotărârea de Guvern pentru aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor nr. 974 din 15.08.2016, pentru confirmarea valorii în vamă a mărfurilor importate, declarantul prezintă acte potrivit prevederilor pct.291 din Regulamentul de aplicare a destinaţiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.1140 din 2 noiembrie 2005. În cazul în care organul vamal constată neconcordanţe sau nereguli între datele care se conţin în actele prezentate de declarant şi/sau dacă Sistemul Informaţional Integrat Vamal identifică criteriul de selectivitate în baza procesului de administrare a riscurilor, în temeiul prevederilor art.7 alin.(2) din Legea cu privire la tariful vamal şi pct.292 din Regulamentul de aplicare a destinaţiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, organul vamal este în drept să solicite declarantului date şi informaţii suplimentare, în funcţie de specificul tranzacţiei. Declarantul, din proprie iniţiativă, este în drept să prezinte şi alte acte, în scopul confirmării valorii în vamă anunţate. Actele prezentate în scopul confirmării valorii în vamă declarate vor conține cumulativ următoarele date: a) datele de identificare ale vînzătorului şi ale cumpărătorului mărfurilor; b) denumirea mărfurilor, cantitatea, preţul pentru fiecare unitate şi valoarea totală a mărfurilor; c) semnătura persoanei emitente; d) numărul și data de emitere a facturii; e) condiţiile şi modalitatea de achitare; f) reducerile și condițiile de aplicare a acestora, după caz; g) condiţiile și termenul de livrare; h) natura tranzacţiei (comercială/necomercială).

Conform pct. 32 lit. b) din Hotărârea de Guvern pentru aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor nr. 974 din 15.08.2016, la determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în baza valorii tranzacţiei, valoarea în vamă a bunurilor corespunde cu valoarea de tranzacţie, care este egală cu preţul plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, ajustată la valoarea elementelor prevăzute la art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, în cazul în care acestea nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii. În cazul în care valoarea în vamă declarată este stabilită în baza metodei valorii de tranzacţie, organul vamal verifică declaraţia vamală şi documentele de însoţire prezentate, luînd în considerare următoarele aspecte: descrierea în detaliu a mărfurilor şi fără echivoc, cu prezentarea datelor suficiente în acest sens, inclusiv specificarea mărcii comerciale, în cazul existenţei acesteia;

Potrivit prevederilor pct.33 din Hotărârea de Guvern pentru aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor nr. 974 din 15.08.2016, în cazul în care valoarea în vamă este declarată prin aplicarea articolelor 12 - 17 din Legea cu privire la tariful vamal, organul vamal verifică declaraţia vamală şi actele/informaţiile prezentate de către declarant în acest sens pentru a se asigura de corectitudinea determinării valorii în vamă şi aplicării metodei alese în corespundere cu dispoziţiile caracteristice acesteia. Dacă valoarea în vamă declarată corespunde dispoziţiilor de aplicare a metodei alese de către declarant, organul vamal acceptă valoarea şi metoda declarată. Atunci cînd valoarea în vamă determinată de către declarant nu corespunde dispoziţiilor de aplicare a metodei alese, organul vamal acţionează potrivit prevederilor art.8 alin.(3) din Legea cu privire la tariful vamal.

Potrivit prevederilor pct.34 din Hotărârea de Guvern pentru aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor nr. 974 din 15.08.2016, în situaţia în care sînt îndeplinite prevederile de aplicare a metodei de tranzacţie potrivit art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal, precum și în urma verificării aspectelor vizate la pct. 32 alineatul doi, se stabilește conformitatea datelor declarate, organul vamal acceptă metoda de tranzacţie. În cazul nerespectării dispoziţiilor alineatului unu, organul vamal informează declarantul prin înmînarea actului de inspecţie despre: 1) necesitatea prezentării actelor/informaţiilor suplimentare pentru confirmarea valorii în vamă în termenul ce nu va depăşi 2 zile lucrătoare; sau dreptul de a declara valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea metodelor prevăzute în art. 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulaţie; sau 3) dreptul de constituire de către declarant a unei garanţii suficiente cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulaţie.

Potrivit prevederilor art. 17^2 alin. (1) nr. din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20.11.1996, la cererea în scris a declarantului, amînarea determinării definitive a valorii în vamă se dispune: a) în cazul în care este necesară ajustarea preţului efectiv plătit sau de plătit în conformitate cu prevederile art.11 alin.(1), iar declarantul nu poate prezenta la vămuire documentele confirmative pentru

determinarea cu exactitate a sumei de ajustat; b) în cazul în care preţul efectiv plătit sau de plătit nu include ori este susceptibil de a nu include toate plăţile efectuate sau care urmează a fi efectuate la momentul vămuirii, direct sau indirect, ca o condiţie a vînzării mărfurilor importate; c) în situaţia în care pentru determinarea valorii în vamă este necesară prezentarea unor documente sau justificări suplimentare referitoare la exactitatea şi veridicitatea valorii declarate şi declarantul nu le poate prezenta la momentul efectuării formalităţilor vamale. Procedura de amînare a determinării definitive a valorii în vamă a mărfii se stabileşte printr-un regulament aprobat de Guvern.

La caz, instanța de judecată remarcă că, la vămuirea mărfii importate de către reclamant, organului vamal i-au fost prezentate documente care ar confirma valoarea în vamă declarată cu aplicarea metodei nr. 1 de determinare a valorii vamale.

Subsecvent, rezultă că, declarația vamală a fost înregistrată în Sistemul informațional ”ASYCUDA WORLD”, care reprezintă un sistem electronic de perfectare a tuturor declarațiilor vamale. Drept urmare, s-a identificat riscul de subevaluare a mărfii la tranzacția declarației vamale nr. 2070 I 96940.

În acest sens, la data de 13.09.2013, de către funcționarul vamal a fost întocmit actul de inspecție, prin care s-a solicitat ca SRL ”Ceeportex-Nord” să prezinte un șir de acte, și anume: contract de vânzare-cumpărare și acordurile adiționale la el în original; oferta de preț, pricelist, catalog comercial; corespondența comercială pertată în vederea încheierii și negocierii prețului; act de verificare cu exportatorul, comanda de livrare; declarația vamală a țării de export ce indică valoarea de export; alte docuemnte și informații care sunt în măsură să dovedească realitatea valorii anunțate, în vederea confirmării valorii în vamă declarate a mărfii conform declarației vamele, cu indicarea termenului limită de prezentare a actelor până la 14.09.2023, orele 16:30. (f.d. 15-18 dosar administrativ)

Subsecvent, la data de 14.09.2023, SRL ”Ceeportex-Nord” a solicitat amânarea procedurii (f.d. 13 dosar administrativ). De altfel, cererea de amânare a fost admisă, s-a calculat suma garanției suficiente, cu informarea SRL ”Ceeportex-Nord” despre asigurarea constituirii garanției suficiente în sumă de 220 935,57 lei; S-a acordat SRL ”Ceeportex-Nord” un termen de 30 zile, de la data plasării în liberă circulație pentru prezentarea actelor suplimentare, fapt confirmat prin mențiunea din actul de inspecșie constestat.

Potrivit scrisoarei SRL ”Ceeportex-Nord” a depus garanție suficientă pentru declarația vamală din speță și a obținut liber de vamă.

Conform art.17^2 pct. 7 din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20.11.1996, în cazul în care, în termen de 30 de zile calendaristice de la punerea în liberă circulație a mărfii, declarantul nu prezintă documente concludente privind confirmarea valorii în vamă a acesteia, autoritatea vamală procedează la executarea garanţiei, iar operaţiunea de plasare a mărfurilor sub regim vamal se consideră a fi încheiată.

Conform pct.48 din Hotărârea de Guvern pentru aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, după plasarea în liberă circulaţie a mărfurilor pentru care s-a constituit o garanţie, stabilirea valorii în vamă se efectuează după examinarea actelor aferente tranzacţiei de import şi/sau prezentate suplimentar la cererea organului vamal ori prezentate de către declarant din propria iniţiativă. Organul vamal examinează actele prezentate suplimentar de către declarant într-un termen ce nu va depăși 14 zile lucrătoare de la data prezentării acestora. În cazul în care informaţia conţinută în actele prezentate nu atestă valoarea în vamă declarată, organul vamal este în drept să întreprindă acţiuni de control prin audit postvămuire şi/sau solicitare administrativă către autoritatea vamală a ţării de expediţie privind verificarea exactităţii valorii de export. Organul vamal va efectua procedura stabilirii valorii în vamă cu caracter definitiv în termenul de valabilitate al garanţiei, potrivit art. 17^2 din Legea cu privire la tariful vamal. Decizia organului vamal privind valoarea în vamă a mărfurilor plasate în liberă circulație cu constituirea garanției suficiente poate fi aplicată și în cadrul tranzacțiilor ulterioare cu acelaşi tip de marfă, în cazul în care sînt realizate de acelaşi vînzător către acelaşi cumpărător, în aceleaşi condiţii comerciale. În situația cînd, pînă la expirarea termenului stabilit la art.17^2 alin.(7) din Legea cu privire la tariful vamal, declarantul nu prezintă documente pentru confirmarea valorii declarate, organul vamal procedează la executarea garanţiei. În acest caz, valoarea în

vamă stabilită provizoriu poartă caracter definitiv, iar operaţiunea de plasare a mărfurilor sub regim vamal se consideră a fi încheiată.

Prin urmare, la data de 28.09.2023, SRL ”Ceeportex-Nord”, în scopul confirmării valorii în vamă declarată a mărfii, a prezentat suplimentar următoarele acte: contractul aferent tranzacției de import nr.8/2023 din 01.09.2023 (32-36 dosar administrativ); pricelist din 01.09.2023 (26-31 dosar administrativ); act de verificare cu exportatorul perioada 12.04.2023-21.07.2023; dispoziții de plată; invoice 1062024 din 04.09.2023 (48-52 dosar administrativ); corespondența comercială (68-71 dosar administrativ); copia declarației vamale din țara de export; certificat de calitate; confirmarea comenzii de livrare; factura pentru servicii de trasport.

În acest sens, instanța de judecată conchide că, pârâtul în vederea stabilirii valorii exacte a mărfurilor declarate în vamă conform declarației vamale nr. 2070 I 96940 din 11.09.2023 a întreprins integral măsurile legale prevăzute de cadrul normativ, astfel cum au fost expuse supra.

Totodată, instanța de judecată remarcă că, urmare a examinării actelor prezentate suplimentar de SRL ”Ceeportex-Nord”, în baza dispunerii amânării determinării definitive a valorii în vamă, Serviciului Vamal al Republicii Moldova a constatat un șir de neconfirmități, care au stat la baza emiterii ulterioare a deciziei de regularizare.

Astfel, instanța de judecată atrage atenția că, potrivit contractului de vânzare-cumpărare nr. 8/2023 din 01.09.2023, pct. 3 se face referire la condiția înaintării cererii de livrare a mărfii care este necesar a fi depusă de cumpărător și acceptată de către vânzător, în baza căreia se face livrarea.

Mai mult, la pct. 4 din același contract, se menționează despre prețul redus oferit cumpărătorului ce va fi indicat în actele comerciale și anume pricelist și invoice, care periodic pot fi modificate și totodată fiind parte componentă a contractului încheiat. La caz, din examinarea actelor comerciale, și anume pricelist și invoice, nu este specificată reducerea comercială sau prețul de bază de la care a fost negociată reducarea comercială. Subsecvent, prin același pct.4 se menționează condiția stabilirii prețurilor mărfurilor reieșind din uzura și favorizările/reducerile cumpărătorului fiind condiționate de volumul/ cantitatea de marfă procurată sau ce urmează a fi procurată.

Conform art.11 alin. (4) lit. b) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20.11.1996, metoda respectivă nu poate fi aplicată dacă: vânzarea mărfii şi valoarea tranzacţiei depind de respectarea unor condiţii sau prestaţii a căror valoare nu poate fi determinată, cu referire la mărfurile de evaluat.

Conform pct.2 și pct.4 din contractul de vânzare-cumpărare nr.8/2023 din 01.09.2023, se specifică că, se acordă un preț redus în condițiile procurării a minim 300 000 kg de marfă pe an. Se indică că mărimea reducerii acordate este nedeterminată. Deoarece prețul redus se acordă condiționat la o cantitate de marfă, care la momentul importului încă nu este îndeplinită, clauzele respective nu pot fi luate în considerare în vederea determinării valorii în vamă, ceea ce denotă încălcarea prevederile art. 11 alin. (4) lit. b) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20.11.1996.

Metoda în baza valorii de tranzacție, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit nu se aplică.

Mai mult, se reține că, datelor din invoice nr. 6697 din 04.09.2023 fac trimitere la un alt contract, și anume: nr. 08/2023 din 01.09.2023, care însă nu s-a prezentat.

Subsecvent, se reține că, lista de prețuri din 01.09.2023, de asemenea fac trimitere la contractul de vânzare-cumpărare nr. 8/2023 din 01.09.2023, care nu s-a prezentat.

Mai mult, în invoice-ul comercial care însoțește marfa importată nu se indică informații cu referire la reducerea comercială acordată, totodată nu expune informații cu referire la cererea depusă de cumpărător și acceptată de vânzător, la baza căreia se face livrarea pentru marfa indicată în invoice.

La fel, pricelist nu include informații cu referire la reducerea comercială acordată sau care este prețul de bază de la care a fost negociată reducerea și care este ponderea acestei reduceri comerciale. Se menționează faptul că, pricelist-ul expune vânzarea per kilogram/tip-articol. Deci, în contrapunere cu datele conținute în invoice sunt înscrise aceleași prețuri fără a fi demonstrat/prezentat careva proces de negociere, stabilirea prețurilor.

Subsecvent, instanța remarcă că, corespondența comercială prezentată care face referire la procesul de stabilire a specificațiilor tehnice, inclusiv cantitativ, nu cuprinde informații clare care privesc

încheierea și negocierea prețului, stabilirea condițiilor comerciale pentru încheierea tranzacției. De altfel, corespondența comercială purtată în vederea încheierii și negocierii prețului prezentată constituie doar careva mesaje despre comanda de livrare, însă nu conține informații referitor la prețul mărfii.

Totodată, se atestă necorespunderea termenului de plată, potrivit invoice nr.6697 din 04.09.2023 – 30 zile, iar potrivit contractului nr.8/2023 din 01.09.2023 pct.10 - în decurs de 90 de zile din data livrării.

Mai mult, se constată lipsa facturilor fiscale de realizare a mărfii, care ar conține informații conform descrierii articolelor după cod de identificare menționate în invoice comerciale prezentat, pentru a putea compara mărfurile sub aspectul valorii în vamă.

La caz, actul de verificare prezentat nu reprezintă document cu referire la decontările reciproce între părțile participante la tranzacție.

Se mai reține că în informațiile prezentate de către SRL ”Ceeportex-Nord”, la rubrica 31 a declarației vamale nu se conțin informații referitoare la calitatea mărfii importate.

La caz, instanța de judecată reține că, de către SRL ”Ceeportex-Nord” nu au fost prezentate toate actele solicitate conform actului de inițiere.

Potrivit art.127^{13} alin.(2) lit.a) Cod vamal, Decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care serveşte drept dovadă a apariţiei şi/sau anulării obligaţiei vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus şi a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoştinţă plătitorului vamal. Titularul obligaţiei vamale semnează decizia de regularizare chiar şi în caz de dezacord. Decizia de regularizare poate fi atacată, în caz de dezacord, în conformitate cu prevederile prezentului cod.

Conform pct.3 lit.i) din Ordinul Serviciului vamal nr.333-O din 31.07.2014, Decizia de regularizare, ca titlu executoriu, se va emite în cazurile: apariţiei obligaţiei vamale ca rezultat al încheierii procedurii de amînare a determinării definitive a valorii în vamă.

În concluzie, în contextul în care nu au fost întrunite toate cerințele legale de către partea reclamantă în vederea stabilirii valorii în vamă a mărfii conform declarației vamale declaraţiei vamale nr. ***** din 11.09.2023, Serviciul Vamal al Republicii Moldova a emis decizia de regularizare nr. 2396 din 29.11.2023, suma obligației vamale calculată spre încasare, a constituit 220 935,57 lei.

În acest sens, reieşind din cele menţionate, instanța de judecată relevă că, Serviciul Vamal al RM a respectat cu strictețe toate cerinţele legale în conformitate cu legislaţia vamală în vigoare. Totodată, a aplicat legea echidistant, respectând drepturile și obligațiile tuturor participanților implicați.

Conform art.224 alin.1 lit.f) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

Corespunzător, avînd la bază legalitatea actului administrativ contestat de către partea reclamantă cît și legalitatea acțiunilor Serviciului Vamal în cadrul acestei proceduri administrative, instanța de judecată concluzionează asupra necesității respingerii pretențiilor reclamantului cu privire la anularea actului administrativ - deciziei de regularizare nr. 2396 din 29.11.2023 emisă de către Biroul Vamal Centru, ca fiind una ilegală şi nemotivată, cu restituirea drepturilor de import achitate suplimentar; anularea actului administrativ - actului de inspecţie aferent declaraţiei vamale nr. ***** din 11.09.2023, în partea ce ţine de neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei nr. 1 de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit”, ca fiind unul ilegal şi nemotivat; anularea răspunsului Serviciului Vamal nr. 28/11-191 din 04.01.2024; repararea cheltuielilor de judecată.

Cu privire la pretenția reclamantului privind încasarea de la pîrît în beneficiul reclamantului SRL ”Ceeportex-Nord” a cheltuielilor de judecată, instanța reține următoarele:

Conform art.94 alin.1 CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform art.63 alin.4 din Legea cu privire la avocatură nr.1260 din 19.07.2002, cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice la apărarea drepturilor şi intereselor lui legitime în cauzele penale, civile şi administrative urmează a fi compensate integral şi proporţional cerinţelor admise (respinse) de partea adversă.

Conform art.96 alin.1, 11 CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Cu referire la jurisprudenţa Curţii Europene pentru Drepturile Omului, Hotărîrea Amihalachioaie împotriva R. Moldova din 20 aprilie 2004, Şarban versus Moldova din 04 octombrie 2005, instanţa pentru a include cheltuielile spre încasare din contul pîrîtului, urmează să verifice dacă aceste cheltuieli au fost reale şi necesare, şi într-un cuantum rezonabil, fiind necesară prezentarea unei liste detaliate a tuturor cheltuielilor invocate, omiterea căreia poate avea drept efect respingerea revendicărilor în întregime sau în parte.

Instanța de judecată respinge pretenția pîrîtului privind încasarea de la pîrît a cheltuielilor de judecată, or se constată că, reclamantul SRL ”Ceeportex-Nord” a pierdut procesul și nici nu a indicat și probat cuantumul cheltuielilor suportate.

În temeiul celor expuse și conform prevederilor art. 224-225 din Codul administrativ, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge acțiunea depusă de SRL ”Ceeportex-Nord” împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova și Biroului Vamal Centru privind contestarea actelor administrative și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac